

PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP (còn gọi là Pháp Luân Công), là một môn tập luyện có lợi ích cho sức khỏe và tinh thần. Được khai sáng bởi ông Lý Hồng Chí, môn tập này gồm năm bài công pháp nhẹ nhàng, trong đó có một bài tĩnh công, cùng với việc các học viên nỗ lực thuận theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của vũ trụ ngay trong cuộc sống hàng ngày. Pháp Luân Công không chỉ đem lại lợi ích về sức khỏe và đời sống cho người tập, mà những người khác cũng được hưởng lợi.

Xuất phát từ Trung Quốc năm 1992, đến nay Pháp Luân Công đã có mặt trên khắp thế giới với học viên từ đủ mọi quốc gia, sắc tộc, cũng như các thành phần xã hội. Đối mặt với cuộc đàn áp tàn ác của Đảng cộng sản Trung Quốc, học viên Pháp Luân Công càng thể hiện sức mạnh tinh thần hơn nữa qua việc phản bức hại bằng con đường nêu cao đạo lý Chân-Thiện-Nhẫn.

Minh Huệ Net là nguồn thông tin nguyên bản nhất về thực hành Pháp Luân Công và cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc, cũng như cung cấp thông tin kịp thời về tin tức các hoạt động và sự kiện liên quan đến Pháp Luân Công ở Trung Quốc cũng như ở hơn 100 quốc gia trên thế giới nơi Pháp Luân Công đang được tập luyện. Minh Huệ Net đăng tải bài chia sẻ về trải nghiệm và nhận thức của chính các học viên, vốn là những người đóng góp phần lớn bài cho trang web.

San Francisco: Mít tinh và diễu hành kỷ niệm 15 năm phản bức hại

Bài viết của phóng viên báo Minh Huệ, Lý Nhược Vân và Vương Anh

Luyện công tại quảng trường UN ở San Francisco.

[MINH HUỆ 20-07-2014] Ngày 19 tháng 07, các học viên Pháp Luân Công đã tổ chức hàng loạt các sự kiện ở San Francisco nhằm phản đối cuộc bức hại 15 năm của chế độ cộng sản Trung Quốc: luyện công tập thể tại quảng trường UN, mít tinh và diễu hành, triển lãm ảnh, và tái hiện tra tấn. Họ tổ chức các hoạt động nhằm kêu gọi chấm dứt cuộc bức hại và đưa những kẻ tội phạm chính ra trước công lý.

Cuộc bức hại Pháp Luân Công được phát động chính thức trong đêm ngày 20 tháng 07 năm 1999.

Vu Tử Chân chia sẻ câu chuyện của chính mình tại buổi mít tinh. Cô đã đến Hoa Kỳ cách đây gần 1 năm. Cô nói rằng gia đình cô là một trong những gia đình bị tan vỡ bởi cuộc bức hại tàn bạo ở Trung Quốc.

Cô sinh ngày 24 tháng 01 năm 1999. Cha cô Vu Minh và mẹ cô Mã Lệ đã bị bắt vào ngày 01 tháng 01 năm 2000 vì đã phát tài liệu giảng chân tướng.

Thiên quốc nhạc đoàn.

Tiệc thương các học viên Pháp Luân Công bị bức hại đến chết ở Trung Quốc.

Tái hiện cảnh tra tấn.

Tiếp theo từ trang 1

Cô Vu Tử Chân

Trong 10 năm sau đó, cha cô đã ba lần bị tống giam và bị giam giữ gần 8 năm. Ký ức của cô về cha về cơ bản là từ trại lao động này đến trại lao động khác, từ trung tâm tẩy não này đến trung tâm tẩy não khác, và việc tra tấn, tuyệt thực, sốc điện.

Ông Vu cuối cùng cũng được trở về nhà vào năm 2009. Đối với cô, ông hoàn toàn như một người xa lạ. Năm 2013, ông Vu lại một lần nữa bị bắt giữ phi pháp.

Cô Vu hi vọng câu chuyện của chính cô sẽ khích lệ nhiều người hơn nữa ủng hộ việc chấm dứt cuộc bức hại này và trả tự do cho tất cả các học viên Pháp Luân Công đang bị cầm tù. ■

Sydney, Australia: Diễu hành ở khu Trung tâm thương mại để nâng cao nhận thức và thắp nến tưởng niệm những người đã chết trong cuộc bức hại

Các học viên Pháp Luân Công tổ chức diễu hành trong khu thương mại ở Sydney vào thứ năm ngày 17 tháng 07 để nâng cao nhận thức về cuộc bức hại.

Bài viết của Hoa Thanh, phóng viên báo Minh Huệ

Ngày 17 tháng 07, các học viên Pháp Luân Công đã tái hiện lại một cảnh tra tấn để phơi bày cuộc đàn áp tàn bạo ở Trung Quốc và một cuộc vận động chữ ký kêu gọi chấm dứt tội ác mổ cướp nội tạng ở Trung Quốc tại Martin Place, một khu mua sắm cho người đi bộ sầm uất tại khu vực trung tâm thương mại của Sydney. Năm nay là năm thứ 15 các học viên kháng nghị ôn hòa về cuộc bức hại ở Trung Quốc, cuộc bức hại mà Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) chính thức phát động vào đêm ngày 20 tháng 07 năm 1999.

Thứ năm, vào giờ ăn trưa, các học viên đã tổ chức một cuộc diễu hành trong khu thương mại để nâng cao

nhận thức về Pháp Luân Công và cuộc bức hại.

Nhiều chuyên gia làm việc trong các văn phòng gần đó đã thấy cuộc diễu hành và đã kí tên thỉnh nguyện ủng hộ việc chấm dứt tội ác này ở Trung Quốc. Một phụ nữ đã lấy tài liệu thông tin từ các học viên và nói rằng bà sẽ phân phát chúng để giúp truyền

rộng [thông tin] này.

Một người đàn ông làm việc cho Hội Chữ thập đỏ đã dành rất nhiều thời gian cho sự kiện này của các học viên. Anh đã đưa cho các học viên danh thiếp của mình và nói rằng hi vọng anh sẽ hỗ trợ được nhiều hơn để cuộc bức hại này nhanh chóng chấm dứt.

Thắp nến tưởng niệm vào ngày 18 tháng 07 tại Sydney. ■

Rhode Island, Mỹ: Các học viên Pháp Luân Công tham gia cuộc diễu hành lâu đời nhất của quốc gia

Các học viên Pháp Luân Công tham gia cuộc diễu hành mừng Ngày Quốc Khánh năm 2014 ở Bristol.

Các học viên Pháp Luân Công ở Đảo Rhode và Massachusetts đã được mời tham gia cuộc diễu hành mừng Ngày Quốc Khánh lần thứ 229 vào ngày 04 tháng 07 ở Bristol, Đảo Rhode. Đây là lễ kỷ niệm mừng Ngày Quốc Khánh lâu đời nhất ở nước Mỹ. Trước lễ kỷ niệm, có một cảnh báo về cơn bão Arthur đang ập đến. Tuy nhiên, cuộc diễu hành vẫn tiếp tục diễn ra và nhận được sự hưởng ứng nhiệt tình từ đám đông.

Là nhóm người Trung Quốc duy nhất trong cuộc diễu hành, đoàn của các học viên Pháp Luân Công đã chúc mừng lễ kỷ niệm tự do và dân chủ với phần biểu diễn các bài công pháp, xe diễu hành được trang trí đẹp mắt, các học viên trong trang phục “tiên nữ” và một đội trống lừng.

Các học viên đã kỷ niệm sự tự do mà họ có được ở nước Mỹ, và gửi lời cảm ơn đến các cư dân Đảo Rhode và những người tổ chức sự kiện vì sự ủng hộ của họ trong nỗ lực không ngừng nhằm đem lại một kết thúc hòa bình cho cuộc đàn áp Pháp Luân Công tàn bạo ở Trung Quốc.

Khán giả dọc tuyến đường diễu hành đã cổ vũ, vỗ tay tán thưởng và hô lớn: “Pháp Luân Đại Pháp!” và “Pháp Luân Công!” để bày tỏ sự ủng hộ của họ.

Khi đoàn Pháp Luân Công diễu hành ngang qua sân khấu, người dẫn chương trình đã công bố: “Pháp Luân Đại Pháp kỷ niệm Quốc Khánh của Mỹ với Chân – Thiện – Nhẫn. Tất cả chúng ta có thể học được điều gì đó từ họ. Họ vẫn đang mỉm cười!” ■

Chuyện kể về công việc của tôi

Bài viết của Tuyết Liên ở miền Bắc Trung Quốc

Tôi đã may mắn được tham dự các bài giảng của Sư phụ vào tháng 6 năm 1994. Không có ai chỉ đạo mọi người, nhưng tất cả mọi người đều giữ yên lặng ngay sau khi Sư phụ bắt đầu giảng. 5.000 người trong sân vận động đã được chìm đắm trong trường năng lượng thật hòa ái.

Cuộc đời tôi đã bắt đầu bước sang một trang mới. Tôi nghiêm khắc tuân theo Chân-Thiện-Nhẫn trong mỗi hành động và ý niệm của mình. Tôi cảm thấy hạnh phúc và không còn bị áp lực phải làm việc này việc kia nữa. Tôi không còn lo lắng khi bị người khác lợi dụng. Tôi biết rằng mình phải làm người tốt ở bất cứ vị trí nào. Tôi nghĩ đến người khác trước và hướng nội khi phải đối mặt với các vấn đề. Một người quản lý cần phải công bằng và có trách nhiệm, và nhân viên cần phải làm tốt nhiệm vụ của mình.

Không tham gia đấu giá căn hộ mới

Năm 1998, công ty mà tôi từng làm việc phân nhà cho người lao động trước khi sát nhập vào công ty mới. Cuộc cạnh tranh giành giật các căn hộ thật khốc liệt, mọi người hoặc cố gắng hối lộ hoặc đe dọa người quản lý chịu trách nhiệm phân nhà.

Là nhân viên kỹ thuật chính, tôi có đầy đủ điều kiện đảm bảo sẽ nhận được một căn hộ mới. Tuy nhiên, vợ tôi và tôi quyết định rút khỏi cuộc cạnh tranh đó vì chúng tôi vẫn có thể sống được trong ngôi nhà hiện tại. Người quản lý thúc giục tôi phải suy nghĩ lại vì đây sẽ là lần cuối cùng công ty phân nhà. Tôi nói với ông rằng tôi cần phải thực hiện theo các tiêu chuẩn của một học viên Đại Pháp và cần nghĩ đến người khác trước tiên. Tôi nói rằng cần phải có ai đó sống ở căn nhà cũ, và người đó cũng có thể là tôi.

Vài năm sau, vào năm 2007, tôi có dịp ăn trưa với một số đồng nghiệp cũ. Họ đều lấy làm tiếc khi nghe tin tôi đã suýt mất mạng trong cuộc bức hại. Một người đã khóc và kể rằng, vào thời điểm phân nhà, ông chỉ là một nhân viên mới vào làm. Nếu tôi không rút khỏi cuộc đấu giá cho căn hộ mới, ông và hai đứa con đã không có chỗ để ở.

Trở thành giám đốc bộ phận thu mua

Tôi đã bị buộc thôi việc do các nhân viên Phòng 610 thường xuyên quấy nhiễu người quản lý của tôi sau khi cuộc đàn áp bắt đầu. Sau đó, chủ của một công ty tư nhân đã đề nghị tôi làm việc cho ông sau khi biết tôi là một học viên Đại Pháp cũng như năng lực làm việc của tôi.

Sau khi vào làm việc trong bộ phận thu mua của công ty, tôi đã giúp các kênh thu mua hàng hóa đi vào hoạt động ổn định và trơn tru, đồng thời tổ chức đấu thầu công khai cho các dự án lớn. Ông chủ luôn ủng hộ và giao trọng trách cho tôi.

Khi chủ của một công ty phía Nam đến để tham gia đấu thầu một dự án, ông mang theo một thùng đựng tôm và nhất quyết muốn tôi nhận chúng. Tôi nói với ông rằng tôi là một học viên Pháp Luân Đại Pháp và tôi không nhận bất kỳ quà tặng nào. Tôi nói rằng toàn bộ quá trình đấu thầu sẽ được thực hiện dựa theo sổ sách và hồ sơ dự thầu.

Khi ông còn chưa tin những gì tôi nói, tôi đã cảm ơn ông về sự ủng hộ của ông đối với công ty chúng tôi trong những năm qua và giải thích chi tiết cho ông các qui định đấu thầu của chúng tôi. Tôi nói rằng ông không cần phải chi thêm bất cứ khoản tiền nào và chúng tôi sẽ tự chi trả các bữa ăn của mình. Tôi nhấn mạnh thêm rằng điều chúng tôi cần là một đề xuất với mức giá hợp lý và chất lượng công việc cao. Sau khi mọi khúc mắc của ông được giải tỏa, ông đã cảm nhận được sự chân thành của tôi và không còn cố nài nỉ tôi nhận quà nữa.

Buổi đấu thầu diễn ra thành công. Sau đó, tôi được bổ nhiệm làm giám đốc bộ phận thu mua và chịu trách nhiệm về tất cả các kênh thu mua.

Từ chối 20 vạn nhân dân tệ tiền lại quà hàng năm

Hiện tại, công ty tôi phải thường xuyên nhập khẩu một lượng lớn nguyên liệu với chi phí rất cao. Để giảm chi phí, tôi quyết định tìm hiểu khả năng chuyển đổi sang các sản phẩm trong nước. Sau khi tiến hành một số thử nghiệm, các sản phẩm trong nước được xác định là phù hợp.

Một công ty đã liên hệ với tôi và đề

nghị một mức giá thấp hơn so với giá nhập khẩu, đồng thời hứa dành cho tôi một khoản 'lại quà' hàng năm trị giá 200.000 nhân dân tệ. Đối lại, họ sẽ trở thành nhà cung cấp cho công ty tôi. Tôi đã trả lời họ một cách dứt khoát rằng điều tôi muốn là mức giá tốt nhất và tôi không cần bất kỳ khoản 'lại quà' nào. Tôi nói rằng tôi là người tu luyện và sẽ không nhận tiền 'lại quà'. Sau khi biết chuyện, ông chủ của tôi hết sức vui mừng và dành cho tôi một phần thưởng đặc biệt vào cuối năm.

Công ty của tôi phát triển ngày càng lớn và cần thêm những người đáng tin cậy cho các vị trí quản lý. Ông chủ muốn tôi tìm các học viên Đại Pháp khác để đảm nhiệm những công việc này sau khi đã chứng kiến năng suất làm việc và độ tin cậy của tôi.

Vậy là, cả ba bộ phận chính của công ty tôi cùng một lúc đều do các học viên phụ trách. Vào những dịp nhạy cảm, ông chủ tôi đã tìm mọi cách để bảo vệ các học viên khỏi bị bức hại thông qua một số bạn bè của ông ở sở cảnh sát.

Sau đó, tôi bị các mật vụ của ĐC-STQ bắt giữ bất hợp pháp và bị đưa tới một trung tâm tẩy não vì niềm tin của mình. Các đồng nghiệp cũ của tôi sau này kể lại rằng công ty đã bị tổn thất ít nhất 500.000 nhân dân tệ mỗi năm chỉ riêng do việc thu mua hàng hóa bị xáo trộn.

Tôi được thả khỏi trại lao động cưỡng bức khi đang ở bên bờ vực của cái chết và không thể tiếp tục làm việc. Phó chủ tịch công ty nơi tôi làm việc đã gửi cho tôi 10.000 nhân dân tệ để trang trải cuộc sống.

Tôi đã dành rất nhiều thời gian để luyện các bài công pháp và nhờ đó mà tôi có thể nhanh chóng hồi phục. Khi tôi trở lại làm việc, vị trí của tôi đã được người khác đảm nhiệm. Phó chủ tịch công ty sau đó đã giới thiệu cho tôi vị trí quản lý ở một công ty khác.

Biết rằng học viên Pháp Luân Công đều là những người liêm chính, ông chủ của công ty mới đã để tôi làm việc trong bộ phận thu mua ngay từ ngày làm việc đầu tiên. Năm nay, ban quản trị tại trụ sở công ty rất hài lòng về hiệu quả làm việc của chúng tôi và muốn chuyển giao cho chúng tôi một phần công việc của họ. Hành động này thể hiện sự tin tưởng của họ dành cho chúng tôi. ■

Tổ chức Theo dõi Nhân quyền yêu cầu Đảng Cộng sản Trung Quốc thừa nhận và đóng cửa các nhà tù đen

Bài viết của một phóng viên Minh Huệ ở Hoa Kỳ

[MINH HUỆ 09-04-2014] Nhà tù đen Trung Quốc một lần nữa trở thành tiêu điểm quốc tế trong tuần này. Các trung tâm giam giữ bất hợp pháp và bất minh này đã một lần nữa được đưa ra ánh sáng sau khi bốn luật sư nhân quyền nổi tiếng xác nhận rằng họ đã bị tra tấn bởi cảnh sát trong khi bị bắt giữ tại tỉnh Hắc Long Giang. Họ đã bị bắt vì cố gắng giúp các khách hàng bị giam giữ trong các nhà tù đen.

Các luật sư nhân quyền Giang Thiên Dũng (江天勇), Trương Tuấn Kiệt (张俊杰), Vương Thành (王成) và Đường Cát Điền (唐吉田) đã bị bắt giữ vào ngày 21 tháng 03 tại Kiến Tam Giang, tỉnh Hắc Long Giang trong khi yêu cầu thả các học viên Pháp Luân Công bị giam giữ tại trung tâm tẩy não Thanh Long Sơn, một nhà tù đen được chính thức biết như là “Trung tâm Giáo dục Pháp luật Cục Nông khẩn Hắc Long Giang”.

Vào ngày 07 tháng 04, Tổ chức Theo dõi Nhân quyền đã yêu cầu Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) thừa nhận và đóng cửa các nhà tù đen đồng thời điều tra đơn kiện của các luật sư về việc ngược đãi và tra tấn trong trại giam. Bà Sophie Richardson, giám đốc của tổ chức tại Trung Quốc đã nói: “Chính phủ Trung Quốc nên thừa nhận sự tồn tại của các nhà tù đen và sau đó nhanh chóng đóng cửa chúng.”

Ông Trương Tuấn Kiệt được chẩn đoán là gãy ba xương ở vùng thắt lưng do sự đánh đập tàn nhẫn trong trại giam. Ba luật sư khác công khai sự tra tấn mà họ đã trải qua khi được thả ra vào ngày 06 tháng 04. Theo báo cáo của Tổ chức Theo dõi Nhân quyền, họ đã bị treo lên, với cổ tay bị buộc vào một sợi dây thừng, cánh tay bị vịn ra sau và chân hầu như không chạm đất. Cảnh sát đã đánh và đá vào ngực, đầu, lưng, và chân của họ.

Sự trả thù của chế độ Trung Cộng đối với các học viên Pháp Luân Công

Việc vi phạm nhân quyền trong khi thi hành luật tại Kiến Tam Giang

không dừng lại ở việc bắt giữ và tra tấn các luật sư.

Bảy học viên Pháp Luân Công đã bị bắt giữ cùng với bốn luật sư vào 21 tháng 03 khi họ đang ở tại quán trọ Cách Lâm. Trong số đó, bà Ngô Đông Thăng (吴东升), Đinh Huệ Quân (丁惠君) và Mạnh Phồn Lệ (孟繁荔) đã bị đưa đến phòng cấp cứu tại Bệnh viện Trung Y thành phố Đồng Giang vào ngày 30 tháng 03.

Lo ngại về sự vạch trần quốc tế đối với vụ kiện của các luật sư nhân quyền, các quan chức Bắc Kinh và tỉnh Hắc Long Giang đã đến khu vực đó để dàn xếp và giám sát việc đàn áp các nạn nhân và tiến hành kiểm soát bất kỳ thiệt hại nào liên quan đến những công khai [mang tính] bất lợi.

Ngày 03 tháng 04, Sở công an Hắc Long Giang và các cơ quan chức năng Kiến Tam Giang đã trắng trợn tuyên bố rằng các học viên Pháp Luân Công ở thành phố Giai Mộc Tư đã gây ra tất cả vấn đề ở Kiến Tam Giang, nơi mà các luật sư đang cố gắng gặp mặt các học viên bị giam giữ tại trung tâm tẩy não Thanh Long Sơn. Sau đó họ ra lệnh giám sát Internet và khai thác điện thoại để bắt giữ thêm các học viên. Nhân viên an ninh quốc gia đã đến thành phố Giai Mộc Tư sẵn sàng tiếp tục thực hiện việc giám sát và bắt giữ.

Nhà tù đen một lần nữa lại được đưa ra ánh sáng

Đây không phải là lần đầu tiên các nhà tù đen trở thành trọng tâm của sự quan tâm quốc tế. Năm 2009, Tổ chức Theo dõi Nhân quyền đã công bố một báo cáo có tựa đề “Hẻm dưới địa ngục, Trung Quốc lạm dụng ‘nhà tù đen’.”

Báo cáo 53 trang này đã dẫn chứng cách mà các quan chức chính phủ, lực

Từ 2010 đến 2013, tầng thứ tư của khách sạn Hòa Gia, thành phố Thông Hóa, tỉnh Cát Lâm được sử dụng như một trung tâm tẩy não. Các cửa sổ tầng thứ tư có các thanh sắt. Đây là một ví dụ điển hình của một nhà tù đen.

lượng an ninh, và các đặc vụ chính quyền khác thường xuyên bắt cóc người trên phố tại thành phố Bắc Kinh và các thành phố khác của Trung Quốc, tịch thu tài sản và bắt giữ họ. Những nhà tù đen này thường nằm trong các khách sạn nhà nước, nhà dưỡng lão, và bệnh viện tâm thần. Các học viên Pháp Luân Công là mục tiêu đặc biệt và bị ngược đãi trong các nhà tù đen.

Thông qua việc bắt giữ và tra tấn các luật sư ở tỉnh Hắc Long Giang, các chuyên gia pháp lý Trung Quốc và công chúng một lần nữa được nhớ lại về các bí mật đen tối của các nhà tù đen này.

Luật sư nhân quyền Lí Kim Tinh (cũng được biết đến với bút danh Ngô Lỗi) đã chỉ ra rằng vụ kiện này đã phơi bày sự vi phạm nhân quyền trong các nhà tù đen, thành lập dưới cái tên “trung tâm giáo dục pháp lý” trên cả nước.

Đáp lại việc bắt giữ và ngược đãi các luật sư nhân quyền gần đây, một nhóm các luật sư ở Trung Quốc đã yêu cầu đóng cửa các nhà tù đen và bắt các thủ phạm chịu trách nhiệm theo pháp luật. ■